

Koczergi, 30 czerwca 2014 r.

”

Stowarzyszenie
„Nad Piwonią”
Koczergi 53 A
21-200 Parczew

**Główny Inspektor Nadzoru
Budowlanego w Warszawie**

Wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy

zakończony postanowieniem GINB z dnia 17 czerwca 2014 r. znak DON/ORZ/7101/787/14 ANF zawieszające z urzędu postępowanie w sprawie zażalenia Stowarzyszenia „Nad Piwonią” na postanowienie Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lublinie z 24 kwietnia 2014 r. znak ZOA-XV.7721.40.1.2012

Na podstawie art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (dalej Kpa) w zw. z art. 144 Kpa zaskarżamy powyższe postanowienie w całości i zarzucamy mu naruszenie:

1. art. 97 § 1 pkt 4 Kpa poprzez przyjęcie, że rozstrzygnięcie skargi kasacyjnej Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lublinie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 23 kwietnia 2013 r. sygn. akt II SA/Lu 1062/12 stanowi zagadnienie wstępne uzasadniające zawieszenie postępowania;
2. art. 97 § 1 pkt 4 Kpa w zw. z art. 15 Kpa poprzez przyjęcie, że zawieszenie postępowania na obecnym etapie będzie wystarczające

dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy w sytuacji gdy hipotetyczne „zagadnienie wstępne” istniało już na etapie postępowania przed organem I instancji;

i wnosimy o uchylenie skarżonego postanowienia i dalsze prowadzenie postępowania w sprawie ewentualnie o uchylenie niniejszego postanowienia

UZASADNIENIE

Skarżonym postanowieniem zawiesił z urzędu postępowanie w sprawie zażalenia Stowarzyszenia „Nad Pivonią” na postanowienie Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lublinie z 24 kwietnia 2014 r. znak ZOA-XV.7721.40.1.2012

Organ wskazał, iż zgodnie z art. 97 § 1 pkt 4 Kpa Organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Za zagadnienie wstępne została uznana kwestia rozstrzygnięcia przez Naczelny Sąd Administracyjny skargi kasacyjnej Lubelskiego Wojewódzkiego Inspektora Nadzoru Budowlanego w Lublinie od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 23 kwietnia 2013 r. sygn. akt II SA/Lu 1062/12.

Stanowisko to jest błędne. W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż przez zagadnienie wstępne rozumie się zagadnienie prawne o charakterze materialnym, które pojawiło się w toku postępowania w sprawie administracyjnej i do którego rozstrzygnięcia nie jest właściwy organ prowadzący postępowanie, ale inny organ lub sąd, i rozstrzygnięcie tego zagadnienia jest koniecznym warunkiem wydania decyzji przez organ administracji (por. W. Dawidowicz, Zarys procesu administracyjnego, Warszawa 1989, s. 127-128). Treść rozstrzygnięcia innego organu lub sądu, do którego kompetencji należy wydanie takiego rozstrzygnięcia, jest koniecznym elementem podstawy rozpatrzenia sprawy i wydania decyzji przez

organ administracji (teza druga wyroku NSA z 21 lipca 1992 r., III SA 1041/92, LexisNexis nr 328967).

W tym ujęciu wskazać trzeba, iż kwestia prawomocnego rozstrzygnięcia skargi WINB w związku z dopuszczeniem Stowarzyszenia do udziału w sprawie na prawach strony ma charakter procesowy a nie materialny, dotyczy bowiem dopuszczenia stowarzyszenia do udziału w **postępowaniu** administracyjnym.

Nadto wskazać trzeba, iż ewentualne pozytywne dla LWINB rozstrzygnięcie skargi kasacyjnej może, co najwyżej, spowodować uchylenie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 23 kwietnia 2013 r. sygn. akt II SA/Lu 1062/12 nie zaś rozstrzygnięcie merytoryczne czy Stowarzyszenie może występować w przedmiotowej sprawie na prawach strony.

Art. 97 § 1 pkt 4 kpa stanowi, że organ administracji publicznej zawiesza postępowanie, gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd. Oznacza to, że bez rozstrzygnięcia zagadnienia prejudycjalnego przez inny organ lub sąd, wydanie decyzji w danej sprawie jest niemożliwe. Musi więc istnieć związek przyczynowy pomiędzy rozstrzygnięciem sprawy administracyjnej, a zagadnieniem wstępnym tego rodzaju, że bez uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia prejudycjalnego przez inny organ lub sąd wydanie decyzji nie byłoby możliwe. (por. wyrok WSA w Lublinie sygn. akt III SA/Lu 111/11). W przedmiotowej sprawie, niezależnie od faktu, iż jest to okoliczność procesowa a nie materialnoprawna, wydanie rozstrzygnięcia jest możliwe.

W uzasadnieniu drugiego zarzutu stwierdzić trzeba, że nawet jeśli, hipotetycznie, przyjmą za uzasadnioną argumentację GINB w przedmiocie rozstrzygnięcia skargi kasacyjnej LWINB jako zagadnienia wstępnego dla rozstrzygnięcia wniosku i zażalenia Stowarzyszenia to wskazać trzeba, iż GINB winien i tak uchylić skarżone postanowienie LWINB, a to z tej przyczyny, że ta, hipotetycznie uzasadniona, przyczyna istniała już w momencie wydawania postanowienia przez LWINB i to ten organ winien zawiesić

postępowanie. Zawieszenie postępowania dopiero na etapie II instancji będzie stanowiło naruszenie art. 15 Kpa, w myśl którego postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne.

W orzecznictwie sądów administracyjnych wskazywano, że do istoty dwuinstancyjności należy dwukrotne merytoryczne rozstrzygnięcie tej samej sprawy przez dwa różne organy administracji.

Nakaz dwukrotnego merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy oznacza, że zadaniem organu drugiej instancji nie jest kontrola decyzji wydanej przez organ pierwszej instancji, ale rozpatrzenie wszystkich żądań strony i ustosunkowanie się do nich w uzasadnieniu swej decyzji (zob. np. wyrok NSA OZ we Wrocławiu z 22 marca 1996 r., SA/Wr 1996/95, LexisNexis nr 313596, ONSA 1997, nr 1, poz. 35; wyrok NSA z 6 czerwca 1997 r., III SA 515/96, LexisNexis nr 328838, „Wspólnota” 1997, nr 45, s. 26; wyrok NSA OZ w Katowicach z 20 stycznia 1998 r., I SA/Ka 1050/96, LexisNexis nr 339801; wyrok NSA z 20 maja 1998 r., IV SA 2058/97, Lex nr 43276; teza pierwszej wyroku NSA OZ w Łodzi z 29 kwietnia 1999 r., I SA/Łd 112/98, LexisNexis nr 338006; wyrok NSA z 14 października 1999 r., IV SA 1313/98, Lex nr 48725).

Z tego punktu widzenia chodzi o **pełne** rozpoznanie sprawy przez dwa organy administracji, co przy przyjęciu za prawidłowe skarżonego postanowienia GINB będzie niemożliwe, bowiem po rozstrzygnięciu hipotetycznie trafnego „zagadnienia wstępnego” czyli skargi kasacyjnej sprawę będzie rozstrzygał jedynie GINB nie zaś tak jak to winno być organ I instancji a dopiero potem ewentualnie organ II instancji.

. Z tych względów wnosimy jak na wstępie.

Zarząd Stowarzyszenia